

Tisdag 26 maj, dagens namn: Vilhelmina och Vilma

- [Annonsera »](#)
- [Kundtjänst »](#)
- [Nyhetstips »](#)
- [Prenumerera »](#)
- [Kontakta oss »](#)

 ■ [Dagens väder »](#)

■ annonsutrymme

NYHETER SPOR TEN KULTUR/NÖJE OPINION FAMILJE MITT I MÅNADEN BARN&SKOLA AFFÄRSLIV BÖRSEN BLOGGAR KRÖNIKOR BILDSPEL MER...

 Victoriadagen Youtube-kollen Hälsa Skönhet Mode Nöje **Festival** Street Vimmel Ung Sudoku Evenemang

 Rasslebygdsfestivalen Hultsfred Sweden Rock **Bluesfestivalen** Springbreak

Kommentarer (0) » Kommentera » Tipsa en vän »

Tongångar bluesspecial

Tommy Granlund

BLUESFESTIVALEN Publicerad 090525 16:46.

Bluesfestivalen 2009 var långt ifrån någon av de mer minnesvärda vad gäller den musikaliska kvaliteten. Jag vet att det heter Blues & Roots festival numera, fast det märktes inte så mycket i årets utbud.

Som vanligt trevligt med utomhusspelningarna och dess trivsamma atmosfär medan sporthallen som kallas Bluespalats inte direkt är lika inbjudande och lever med de svårigheter det är att skapa en trivsam musikmiljö i en lokal av det slaget. Men det går att leva med.

Kompetenta musiker dräller det av. Men de som har det lilla extra, lite personlighet eller en starkare utlevelse som lyfter en lyssnarupplevelse till något mer var det glest med. Men visst fanns det en del som klev över det jämntjocka. Black Coffe var en välspelade trio från Göteborg som rör sig kring brittisk bluesig rock från tidigt 1970-tal. Flera Hendrixlåtar, en del eget och några tydliga sneglingar mot Free. En noggrant spelande gitarrist och utan att vara märkvärdiga så var Black Coffe ett band väl värt att lyssna på.

Att kalla fredagskvällen Ladies Night bara för att fyra av sex akter var kvinnliga frontpersoner med manliga musiker är måhända mest ett utslag av den medialt hysteriskt överdrivna svenska könsfixeringen.

Don Darling spelar country i en råskramlig tappning. Inte särskilt angeläget för rocklyssnare som hört mängder av likartad och betydligt bättre bastardcountry under åtskilliga års tid. Men det var kul lyssning och fint att få höra läckra countrypärlan Lil Ol Wine Drinker Me mellan bluesakterna.

Ibland är det skönt att höra unga band som inte bryr sig om att hålla sig i någon speciell musikalisk stil. De bara kör på med låtar de gillar. Som Queens Of Grace som fascinerade med sin repertoar. Många egna låtar och covers på sånt som Hit The Road Jack och fascinerande nog spelar de Dylans Things Have Changed med all heder. Deras entusiasm gör dem inte ens rädda för att spela Respect. Förhoppningsvis fortsätter de spela i flera år. Potentialen är uppenbart stor.

Helt okända för de allra flesta var och är dess värre fortfarande Stockholmsbandet Touch Of Blues som spelade på mest undanskymda utomhusscenen. Ett band som spelat länge. Att höra Touch Of Blues var som ett reningsbad bland allt det andra. De utgår ur en ganska traditionell blues men adderar egna nyanser. Med en säker rytm i botten. Bra riktigt känslig sång av Stefan Gustafsson. Och Stefan är en av två gitarrister av hög klass som på livfullt sätt spelar med och mot varandra. Olle Boson är den andre och jag hörde ingen annan gitarrist under helgen som spelar så personligt och så vitalt.

Joe Spinaci Combo måste varit den mest överlägsna vinnaren någonsin i Scandinavian Blues Contest och hörde också till topparna under helgen. Med mer glädjefylld blues, bra publikkontakt och en bredare repertoar. Louis Jordan, Louis Prima, Fats Domino exempelvis charmade de och blev både publikens och juryns vinnare. Priset är en spelning inne i Bluespalatset nästa år.

Av alla de utländska artisterna var Deitra Farr klart bäst utan att vara något stort.

Numera är amerikanerna sällan särskilt kända i USA om de ens är verksamma där överhuvudtaget. En gång var det rejäl stjärnstatus över ett flertal amerikaner som kom till Bluesfestivalen. Det skulle vara väldigt roligt att någon gång åter få uppleva något som åtminstone är i närheten av samma toppdignitet. Men den tiden verkar vara förbi då vi fick se något lika stort och lika exceptionellt bra som Lazy Lester, Johnnie Allan, Laura Lee eller Ann Peebles på bluesfestivalens scen.

Tommy Granlund

Kommentarer (0) » Kommentera » Tipsa en vän »

Tongångar bluesspecial

Tommy Granlund